

B66f 9/08

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 37541

Kl. 35 d, 9/08

Skarb Państwa

(Ministerstwo Leśnictwa — Centralny Zarząd Lasów Państwowych*)
Warszawa, Polska

Dźwignia złożona do ładowania drewna

Udzielono patentu z mocą od dnia 25 stycznia 1954 r.

Dotychczas do ładowania drewna na wozy w lesie używano podwoźnika, którym można ładować tylko pojedyncze dłużce drewna lub po prostu załadunek taki odbywał się ręcznie. Obydwa sposoby mają tę niedogodność, że absorbują dużo czasu na załadowanie wozu i nie zapewniają bezpieczeństwa pracy.

Niedogodność tę usuwa dźwignia według wynalazku, za pomocą której załadować można od razu cały ładunek wozu, przez co ładowanie trwa o wiele krócej i przynosi tym samym oszczędność na czasie. Dźwignie takie stosować można na składach zrywkowych lub przejściowych.

Dźwignia według wynalazku jest przedstawiona na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia ją w widoku z boku fig. 2 — w widoku z góry, fig. 3 — widok z przodu słupa podporowego, a fig. 4 wyjaśnia schematycznie sposób posługiwania się dźwignią.

Konstrukcja dźwigni jest bardzo prosta.

Na skraju drogi wkopuje się słup 1 posiadający wzdłuż swej osi podłużnej określonej długości szczelinę, której szerokość wynosi $\frac{1}{3}$ części średnicy słupa (fig. 3). Na wierzchu słupa umieszczona jest oś 2, na której oparta jest dźwignia właściwa 3, opierająca się drugim końcem na palu 4 w odległości 2 — 3 m od słupa. Na palu 4 znajdują się otwory 5, w które wkłada się kołki, służące do oparcia dźwigni właściwej 3. W celu zapobieżenia ześlizgiwaniu się dźwigni 3 z koła 1 posiada ona wycięte lub wykonane z bednarki karby 6. Koniec dźwigni okuty i zaopatrzonej jest w łańcuch 12 o dużych ogniwach. W poprzek drogi, między dwoma palami 7 lub w wygrzebanym rowku, umieszczony jest dyl 8, służący do podnoszenia ładunku drewna. Dyl ten o długości 4 m oparty jest jedynym końcem na

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest Antoni Szczotka.

żerdzi 9, drugi zaś koniec 10 jest dopasowany do wolnej przestrzeni między połowami słupa 1 i w otwór ten wpuszczony. Przy końcu dyl ten jest okuty i zaopatrzony w hak 11, służący do zaczepiania łańcucha 12. Wozak ściga na dyl 8 ładunek wozu, wiąże go łańcuchem, unosi dźwignią 3 do góry, zaczepia ogniwo łańcucha 12 o hak 11, następnie przez nacisk dźwigni w dół unosi cały ładunek do góry na taką wysokość, aby mógł podstawić przodek wozu. Koniec dźwigni zaczepia o kołek, tkiwący w otworach 5 pała 4, podstawią przodek wozu, opuszcza na niego ładunek, przymocowuje go do przodka i podciąga końcem drugiego końca ładunku pod dźwignię. W celu załadowania ładunku na tył wozu, powtarza się te same czynności, w rezultacie których ładunek drewna jest już umieszczony na wozie i może być odtransportowany.

Obok dźwigni umieszczona jest kładka 13, wykonana z kilku żerdzi, wznosząca się w stronę

pała 4, która służy do łatwiejszego poruszania się wozaka koło dźwigni, a tym samym do łatwiejszego nią operowania.

Załadowanie może być wykonane przez jednego robotnika. Urządzenie to zapewnia bezpieczeństwo pracy i przedłuża trwałość wozu.

Zastrzeżenie patentowe

Dźwignia złożona do ładowania drewna, zbudowana z drewna na miejscu w lesie, znamieną tym, że składa się z dwóch dźwigni ustawionych poziomo jedna za drugą, tj. z dźwigni zasadniczej (3) i dyla (8), połączonych z sobą w czasie pracy łańcuchem (12).

Skarb Państwa
(Ministerstwo Leśnictwa —
Centralny Zarząd Lasów
Państwowych)

